

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 706

@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".

@ ביום שישי הבא יד' אדר אי "פורים קטן".

@ ביום שבת "שושן פורים קטן" לא אומרים "צדקתך".

בס"ד ח' אדר-א' ה'תשע"ד
הדלקת נרות - 17:01
צאת השבת - 17:52
רבנו תם - 18:28
לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

אברהם יגל

לעיין בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידיון: "אתה בן אדם"
(יחזקאל מ"ג)

פרשת תצוה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← הוראות על הכנת השמן למאור.
- ← תפירת בגדי הקודש לאהרון ולבניו.
- ← מעשה האפוד, אבני הזכרון על כתפי אהרון.
- ← מעשה החושן ואבניו עם האורים ותומים בתוכו.
- ← מעשה המעיל.
- ← מעשה הציץ והמצנפת, הכתנת והאבנט.
- ← בגדי בני אהרון והמכנסים, והקדשת אהרון לימי המילואים.
- ← הוראות על קורבן התמיד.
- ← מעשה עשיית מזבח הקטורת, ותפקידו.

"ואתה תצוה..."

הדברי שמואל (הרב שמואל רובין זצ"ל) אומר ש-תצוה ר"ת צעקת הדל תקשיב ותושיע. פירוש: תצוה את בני ישראל והשמן יהיה למאור. ועוד: ואתה בגימטריה קטנה-16 בדיוק גימטי קטנה 'למאור', קודם אתה תעשה לעצמך ואז יהיה למאור לאחרים. (ב. בר דין הי"ו)

"וכפר אהרן על קרנותיו" (ל, י)

כותב הספר 'להניח ברכה' מחז"ל שאמרו שיש ני"א ימים מר"ח אלול עד יום הושענא רבה, שהם ימי התשובה והסליחה. ונרמז בפסוק: 'וכפר אהרן על קרנותיו' ורצו לומר שקרנותיו של אהרן, הכוונה של תיבת אהרן, היינו האות הראשונה והאחרונה הם נ"א, לרמז שאלו נ"א יום המסוגלים לכפרה ולתשובה. (ב. בר דין הי"ו)

"שמון זית זך" (כ"ז כ"א)

במסכת הוריות י"ג: אמר ר' יוחנן, כשם שהזית משכח לימוד של שבעים שנה כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה. זית- בגימטריה: תי"ז (417) שמן - בגימטריה: ש"צ (390). אם נחסר שמן מהזית (417-390) ישאר 27 כמניין ז"ך. רמז לתורה שיש בה ז"ך אותיות. ורמז שע"י שתסיר השמן מן הזית ותשתה אותו תהי לך דעה זכה להבין התורה שיש בה ז"ך אותיות. (ישמח משה)

"אמה ארכו ואמה רחבו" (ל, ב')

כתב בנחל קדומים: כל אמה בת ששה טפחים כנגד ששה סדרי משנה. ואפשר להוסיף שששה טפחים על ששה טפחים הם אמה על אמה יעלה בתשבורת ל"ו (שלושים וששה) טפחים כנגד ל"ו מסכתות. ואמתיים קומתו הם י"ב טפחים כנגד י"ב שבטי ישראל שקיבלו את התורה. (בני ראובן)

פינת הניבים והפתגמים

מסתכל בו פתרנגול ב"בני אדם" = מבט חסר הפעה. כך מביט החרנגול שנהגים לסובב מעל לראש ב"טקס" בפרות" בעת שאומרים "זה פפרתי".

זוגמה: פאָשר הטִיס הפצוע שב להפָרתו, הביט בסובבים אותו פתרנגול ב"בני אדם".

מקור: ב"טקס" בפרות" שפָּעַרְךָ בְּתַשְׁעָה בְּתַשְׁרִי, עָרַב יום פָּפֹר, נוֹטֵל הָאִישׁ תְּרַנְגוֹל וּמְסוּבָב אוֹתוֹ מְעַל לְרָאשׁוֹ. הַתְּפִלָּה נִפְתַּחַת בְּמַלְאִים בְּבִנֵי אָדָם. (ניבונכון)

"קול ה' וקול אנה, קול חנן וקול כל"ה" מזל טוב ואיחולים לבבנים

רחל' מוסאי מנב"ת הויה אהרונ'וב מנב"ת לרגל נישואי יעקב הי"ו עם רחל' מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

העלון טעון גניזה

הסירו מכשול מדרך עמי!

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"ולא יזח החשן מעל האפוד" (כח, כח)
 בגמרא מסכת יומא (דף ע"ב עמוד א') אמר רבי אלעזר: המזיח חושן מעל האפוד לוקה שנאמר "ולא יזח". טעם נפלא לאיסור זה אמר הצדיק רבי ישראל "בעל שם טוב", שכן החושן היה מונח על ליבו של הכהן הגדול, וכמו שנאמר: "ונשא אהרן את משפט בני ישראל על ליבו לפני ה' תמיד". והנה האפוד בכתוב חסר "אפד" הוא בגימטריה "פה".
 ומשום כך צריך שהחושן לא יזח מעל האפוד, לרמז לנו על חובתו של האדם שפניו וליבו יהיו שוים, וכמו שאמרו בגמרא מסכת פסחים (דף ק"ג עמוד ב'): שלשה הקדוש ברוך הוא שונאן, והראשון שבהם הוא: **המדבר אחד בפה ואחד בלב**; מכיון שכך אמר הבעל שם טוב צריך שתהיה התאמה מלאה בין הלב ובין הפה ועל כן המזיח את החושן מעל האפוד לוקה!
 החושן היה עשוי: זהב, תכלת, ארגמן, תולעת שני ושש משזר. צורתו הייתה רבוע: זרת אורכו וזרת רוחבו. היו בו ארבעה טורים של אבנים: א. אדום פֶּטְדָה וּבְרָקֶת. ב. נֶפֶךְ סִפִּיר וְיַחֲלֵם: ג. לָשֶׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה: ד. תְּרֻשֵׁשׁ וְשֵׁהָם וְשֵׁפָה: על האבנים היו חקוקים שמות בני ישראל, שמות האבות וצמד המילים "שבטי ישראל".

"בניד כשתלי זתים" - חינוך
חינוך טוב מגיל קטן
 ילדים באים לעולם עם מנגנון פנימי מופלא, שגורם להם לזהות בתחילת החיים את הוריהם כדמויות לחיקוי. נכון הדבר שכל שהילד מתבגר הוא מפתח מנגנונים שגורמים לו לחפש עצמאות, ולבטא אותה מידי פעם בניסיון להתנגד להוראותיו. אבל, יש להבין שהדבר אינו עומד בניגוד לתכונת החיקוי, אלא היא מהווה חלק נוסף וטבעי בתהליך ההתפתחות.
 אם נזכור זאת תמיד, נוכל להוביל את הילד אט אט בתהליך ההתפתחות, כך שלכל אורך הדרך, ההדרכה שלנו תישאר רלוונטית ומרכזית עבורו. לשם כך חשוב להכיר את שלבי ההתפתחות השונים, ולהתאים את ההובלה שלנו לכל שלב.
 די אם נשבח אותו על ההתנהגות שאותה אנחנו רוצים לחזק, כדי שהוא ימשיך בהתנהגות זו. במידה והוא עושה משהו שלילי, מספיקה אמירת 'לא' שמכותית, כדי להפסיק את הדבר.
 ככל שהילד גדל יותר, המנגנון ההתפתחותי שטבע בו הקב"ה, מוביל אותו לגלות את עצמאותו, ושיאו של תהליך זה הוא כידוע בגיל ההתבגרות.

רפואה שלימה
 לשושינה דירון
 בת נאיית מנב"ת
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה
 לתינוקת טכיה
 בת היודיה מנב"ת
הזקוקה לרחמי שמיים. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה. **נא לקרוא תהילים לרפואתה.**

קרכות ואיחולות לקטנים
 ליעדיאל ורבקה דינאל הי"ו
 להולדת הבן נ"ו.
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לדוד ורחל דינאל הי"ו לאליהו ורחל בוכניק הי"ו** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
 לרחל דינאל
 בת לאה מנב"ת
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 לריון וקרן מוסאי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים. רפואה לילדיהם והצלחה בלימודים ובכל אשר יעשו יראו ברכה. ולהבדיל לעיני **משה מוסאי** בן זליכה ז"ל

מקום מיוחד לעינים

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל"
 משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"**

בלעדי ביבנה

רפואה שלימה
 לרם-שלמה רפאל
 כהן-זדה בן זליכה הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **רבקה מנב"ת.**

רפואה שלימה
 לניסים דויד
 בן שרה הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **שרה מנב"ת.**

פארק אהנת
 נפתח שיעור מעניין לעיני מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה בבית הכנסת "אוהב שלום" ליד הרבנות יבנה
 ביום ג' 20:00-21:00
 וביום שבת 14:00-12:45
 מפי ר' משה ישראלי הי"ו בנושא הלכות, פרשת השבוע וגמרא.
כל הציבור מוזמן

ברכה והצלחה
 לשלומי ואתי אביטן
 על הסיוע והעזרה ליוכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה והצלחה לכל ילדיהם. ולרפואת **אסתר** בת תמו שתרווה נחת.

"בשורה משמחת"
יישר כח לנציגים הדתיים ביבנה שהגיעו להסדר בהידברות נעימה על סגירת הסופר-פארם בשבת לשבועות רצון כולם. בראשם המרא דאתרא דוד אביחצירא שליט"א, ר' רחמים דויד, פאלי כהן, יצחק מוסאי, אלי מזוז, מאיר בן-הרוש, רוני נעמן, שחר סימנא והוועד לשמירת השבת ביבנה ועל כך יברכו על האחדות והעשייה המבורכת **"והאמת והשלום אהבו"**.

במלאת 11 חודשים לפטירת הצנוע והעני **יעקב עמרני** בן רבקה וששון ז"ל תתקיים משמרה **בשבת** ב- 12:00 בבית המנוח. האזכרה **ביום שני י' אדר א'** 16:15 - עליה לבית העלמין. 17:00 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה באולם בית הכנסת **"עזרא הסופר" יבנה.**

לעיני הצנוע והעני **אהרון** (רינטו) כלפון בן גמילה ואברהם ז"ל שנפטר יא' אדר א' תשס"ו שימליץ טוב בעד כל משפחתו
 לעיני הצנועה והענוה **ג'מילה ברנס** בת ברקנה ז"ל ביום שני 11 חודשים לפטירתה האזכרה ב"בוכריס". מנחה ב- 16:30

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:
 רם-שלמה רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת שושנה-ביבי נאמן בת זליכה מנב"ת מרים יעיש בת שמחה מנב"ת מרים דויד בת פרי מנב"ת ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעיני-לוי נשמת:
 רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בת מרגלית ז"ל אשר ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מזה דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל סלבינו כהני בת גולי ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות ביקור חולים

א. מצוה לבקר את החולה, ויש אומרים שהיא מצוה מן התורה. ויש אומרים שהיא מצוה מדברי סופרים. ובכל אופן אין מברכין על מצוה זו מכמה טעמים. [ילקו”י אבלות סימן א’ עמוד לז]

ב. מצוה זו נוהגת גם אם החולה שוכב בבית חולים, וישנם רופאים ואחיות המטפלים בו במסירות, ודואגים למחסורו, שבכל זאת מצוה ליכנס אליו לבקר כדי לעודדו, ולבקש עליו רחמים, שהוא בכלל ואהבת לרעך כמוך. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ סעיף ב עמוד מא]

ג. כתב בשאלות דרב אחאי גאון, שלא ילך לבקר את החולה לבדו, אלא יקח עמו לביקור עוד שנים. אולם אין זה לעיכובא, אלא לכתחילה היכא דאפשר. [ילקו”י אבלות סי’ א’ ס”ג עמוד מב]

ד. עיקר מצות ביקור חולים היא לכתחלה שילך בעצמו לבקר את החולה, אם יש באפשרותו לילך לבקר, ואינו יוצא ידי חובת המצוה בשלימותה על ידי הטלפון, או על ידי מכתב השואל בשלמו. אמנם בקשת רחמים על החולה יכולה להיות אף שלא בפניו, וכגון שעושה לו ”מי שברך” במנין לעשרה אנשים, והתפלה הרצויה ביותר על החולה היא בפניו, [אז אינו מזכיר את שמו בתפלה כמבואר לקמן]. ומי שאינו יכול לבקר את החולה בעצמו, טוב לטלפן אליו או לשלוח מכתב לחזקו ולעודדו בדברים. [ילקו”י יוסף על הלכות אבלות מהדורת תשס”ד פרק א’ סעיף ד, עמ’ מג. יחזה דעת חלק ג’ סימן פג רעט]

ה. אפילו הגדול ילך לבקר הקטן, ואפילו כמה פעמים ביום, ואפילו בן גילו, ובלבד שלא יטריח עליו. ואם החולה שוכב על המיטה, מותר לשבת על כסא או ספסל, וכיום לא נהגו לדקדק שלא לבקר החולה בגי שעות הראשונות. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ ס”ה עמ’ מד]

ו. אין החולה צריך לעמוד בפני המבקרים אותו, אפילו אם הם תלמידי חכמים וזקנים, אך אם ירצה להחמיר על עצמו ולעמוד בפניהם, רשאי להחמיר, ואין בזה משום ”כל הפטור מן הדבר ועושהו נקרא הדיוט”. ובכל אופן ספר תורה שעובר לפני החולה, צריך החולה לעמוד מפניו. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ ס”ו עמוד מו. ועיי’ ביביע אומר ח”ג יו”ד סי’ כז]

ז. גם הנשים חייבות במצות ביקור חולים. אך אשה נשואה שרשות בעלה עליה, פעמים והיא פטורה ממצוה זו. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ סעיף ז עמוד מז]

ח. יש אומרים שאשה יכולה לבקר איש חולה, וכן להיפך, ובלבד שלא יתייחדו לבדם. ויש חולקים ואומרים שאין זו מדת צניעות שאשה תבקר איש, או ההיפך, אלא אשה תבקר אשה, ואיש יבקר איש. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ סעיף ח עמוד מז]

ט. נהגו שגם מי שהיה לו ריב עם חבירו מבקר את חבירו החולה, ואין לחוש לכך שיסברו שהוא שמח במחלתו, ואדרבה על ידי כך ירבה השלום בישראל. ואם המריבה ביניהם היתה גדולה, נכון שקודם שיבוא לבקר ישלח אליו שליח שרוצה לבקר, וכשיתן לו רשות ילך אצלו לבקר. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ סעיף י עמוד מח]

י. מותר לבקר חולה גם בשבת, ויאמר לו ”שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא”. ואף אם כבר ביקרו בימות החול, ורוצה לבקר שנית גם בשבת, אין בכך כל מניעה, שהרי אין שיעור למצות ביקור חולים. [ילקו”י אבלות מהדורת תשס”ד סימן א’ סעיף יא עמוד מח].

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור – פרשת תצוה

פרשתנו עוסקת במנורה ובחומר הבעירה הטוב ביותר שהוא, שמן זית כתית למאור.

בזה נרמז על נשמתו של האדם שתמיד צריכה להיות זכה, שתהיה יציאתו מן העולם כביאתו ללא חטא (רבנו נחמן ע”ה).

כתוב ”להעלות נר תמיד...” והתמיד הזה הוא כל הלילה ורומז שכמו שאדם מתפלל ומברך ומתעסק בתורה הקדושה ביום, כך גם בלילה כדי להפעיל את ”כח הדיבור” שנאמר ”והגית בו יומם ולילה”. התמיד מזכיר לנו את יום המיתה ומקום שהוא חושך וצלמוות.

אולם כדאי להירגע ונוציא מהפרשה גם פרשנות אופטימית. ואיך? ”להעלות נר תמיד...” אומר רש”י: מדליק עד שתהיה שלהבת עולה מאליה. ידוע שבכל יהודי יש חלק אלוהי ממעל והניצוץ היהודי נרמז כאן, לא לדאוג רק לשלהבת שלנו, אלא לכל יהודי אחר ולהבעיר את הניצוץ עד שתעלה השלהבת ויעלה על דרך המלך. דהיינו ”איש אל אחיו יעזורו” כמו הכרובים הניצבים אחד מול השני.

כשם שבהבל פינו בלימוד התורה נשתמש לתחיית אחינו החיים, אחינו הטועים. וגם אלה עם המגבעות והזקנים שידעו שיש מה לתקן והראיה היא מהמזבח שבנוי עם חצאי אמה והחצי בא להעיד שאף אחד לא מושלם וצריך להשלים את עצמו.

”מערב עד בוקר...” אומר רש”י חצי לוג היה בכל בזיך ודלק כל הלילה וכך בלילות החורף הארוכים נצטל ללימוד התורה וימשך עלינו חוט של חסד ביום, ונמצא חן וחסד טוב בעיני אלוקים ואדם. ה’ יזכנו. (עבדכם הנאמן א.ש.).

רפואה אלטרנטיבית

לא רק גזר: פירות וירקות השומרים על הראייה. התזונה הנכונה והמאוזנת חשובה ביותר גם עבור מי שכבר לוקים במחלות עיניים. צריכה של ויטמינים שונים וחומרים נוגדי חימצון מומלצת לחולים בניוון רשתית, כדי לעכב או למנוע את התדרדרותה.

ירקות הינם מקור טוב לאנטי אוקסידנטים, וככל שהם כהים יותר - הם עשירים יותר בחומרים הללו. לוטאין וזיאקסנטין הם אנטי-אוקסידנטים המגנים על קולטני האור ברשתית. לוטאין ניתן למצוא במזונות הבאים:

תרד, כרוב ירוק, ברוקולי, חסה ערבית, עלי מנגולד, זוקיני, דלעת, תירס, עגבניה, תפוז, גזר, לפת ירוקה מבושלת, תירס וחלמון ביצה.

זיאקסנטין בתירס, מלון, דלעת, תפוז, מנגו, כרוב עלים, כרוב ניצנים, משמש ואפרסק.

פירות: שזיף מיובש, צימוקים, תות-שדה, פטל דובדבנים, קיווי ואשכולית.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הנחיותיהם, כדרך של השתדלות המחוייבת על פי הנהגת העולם.

"בועז יקירי, אתה תהיה בריא בעזרת השם", ברך פנחס את בועז. "אין לי ספק בדבר. הקב"ה מבקש מאיתנו לא לסמוך על רופאים, אלא רק עליו. אין עוד מלבדו. הוא הרופא כל בשר, הוא המפליא לעשות, והוא הוריד לעולמנו "תרופות" מן הזן הרוחני, הטהור, כאלה המרפאות את המחלה מן השורש. אנתנו בס"ד נמצא את התרופה המתאימה".

היה זה סכסוך שכנים רב שנים עמוס תענועים, לשון הרע, דיונים משפטיים, ביזויים, עם המון טעם רע לכל הסביבה. כל הנסיונות של העסקנים והרבנים להשכין שם שלום, עלו בתוהו פעם אחר פעם. כל אחד הרגיש כל כך צודק, עד שהסכסוך הפעוט על גלישת המרפסת לכוון חצר השכן, קיבל מימדים של מלחמת אימפריות, כשכל כלי הנשק והתחמושת מוצאים אל החזית. פנחס היה בתווך. הוא לא היה צד בענין, אך בעל כורחו נאלץ מפעם לפעם לשמוע את הקיתונות ששפכו השניים, איש על שונאו. לא נעים לספר, אבל גם הילדים של השניים, התחילו לגלות מעורבות בגיהנום הזה, מה שהפך את הקטסטרופה השכונתית למימדים של מלחמה איזורית עם נופך אדיר של חילול שם שמים.

מיד לאחר ששוחח עם בועז, וקיבל עדכון של מימדי המחלה, הרגיש פנחס שברכיו נוקשות זו לזו. הוא מאד אהב את בועז והעריך את אישיותו רבת האנפין, והחליט למסור נפשו למענו, הן בתפילה, הן בצדקה. עד שלפתע הבלית במוחו הרעיון. הוא חיגי בוריוזות לשכן מימין, "תשמע יואב, יש לי חבר ילדות, ממש בלב ובנפש, לא עלינו הוא חלה במחלה הארורה". "אין בעיה" ענה יואב "שמו ושם אמו, נתפלל, נגיד תהילים". "לא, לא" אמר פנחס "יש לי בקשה אישית. אני מבקש ממך בקשה אישית בשבילי" ודמעות נקוו בעיני פנחס "כדי שחיי יהיו רגועים, וכדי שבועז גילאור יהיה בריא למען בנינו ונכדיו, וניינו שיוולדו בעזרת ה', אני מבקש שתעשה מסירות נפש למען ידיד נעורי".

יואב הופתע "למה לא. יהודי מצווה לעשות הכל למען חיי חברו, בבחינת כל המציל נפש אחת מישראל".

"אנא" זעק פנחס לשפופרת "עשה איתי חסד, גש לשכן שלך מאירקיה גרוס והתפייס איתו. תשלם איתו. תבקש סליחה, תחזור בתשובה, ותכוון שהשלום הזה יהיה לרפואת בועז בן מזל שושנה. אני מתחנן... יואב". המילים נעתקו מגרונו של פנחס ודמעותיו זלגו אל הפומית. שיחה דומה הוא ניהל עם מאירקיה השכן משמאל. "מאירקיה אני מתחנן לפניך, זו טובה בעיקר בשבילי, בוא ונציל חיים"... ודברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל הלבבות.

חצי שעה אחר כך בביתו של פנחס, עמדו חבוקים ודומעים יואב שחר ומאיר גרוס מפייסים ואוהבים. לרפואת בועז בן מזל שושנה.

למה היינו צריכים לריב כל כך הרבה שנים? כמה חילול ה' עשינו בעולם? פנחס חיך, "חשבונות שמים לא נהירים לנו, מה שברור הוא שהתרופה הזו, של השלום ביניכם תועיל לבריאותו של בועז".

למותר לציין, חודש אחר כך, הרופאים היו המומים. שום שריד של המחלה לא נמצא בדמו של בועז. הכל תקין. אך סכסוך שכנים ארוך שהסתיים בשלום בריא, יכול להיות תרופה מפליאה למחלה ארורה. תלמידי חכמים מרבים לא רק שלום בעולם, אלא גם תרופות בעולם.

נקודת האמת: "על ידי יגיעה, אפשר למצוא נקודה של אמת בכל מקום". (רבי אריה לייב מגור)

(קובי לוי, "העיתונאי").

תרופה ושמה "סכסוך שכנים"

זה מגיע פתאום, בהפתעה גמורה, בלי הודעה מוקדמת, ללא שום הכנות ומחשבות טרום-פיגוע. השם ישמור, אין להרבה אנשים את הכוחות הנפשיים לקבל את "הבשורה" הזו.

אם יום המוות על כל תופעותיו, עונשיו, חרדותיו, יעמוד לנגד עינינו, ללא ספק נהפוך ליהודים טובים יותר, הגונים יותר, ראויים יותר להקרא בניו של מלך מלכי המלכים. המוות מעדן את הטרופן האנושי, את העיר פרא.

אבל עד יום המיתה, לפניו, ישנה את ההתמודדות עם הבשורה הנוראה מכל: "הוא חלה במחלה הארורה".

הארורה מכל. זו שעדיין חוקרים ומומחים ברחבי העולם מחפשים לה מזור. ההלם הראשוני, הפעילות בלב, החולשה הנוראה האופפת את כל אברי הגוף, הרצון לישון, לברוח לעולם נוח יותר, חמים משהו. רק לא זה. רק לא המחשבה על ימים של טיפולים כימותרפיים, נשירת שיער, שיקום, בדיקות אינספור.

לבוועז גילאור שישה ילדים. שלושה מהם הוא כבר השיא בשעה טובה ומוצלחת וכמה נכדים זריזים משתובבים בביתו בעליצות מתוקה, שהפיחה חדווה מחודשת בחייו של סבא צעיר למדי.

בועז הוא איש אהוב על הבריות, נעים סבר, צנוע, האוהב לעשות את מעשיו הטובים בענווה כמעט בלתי מורגשת. רבים רוויים ממנו טוב ונחת, ואפילו אינם יודעים שזה בא ממנו. יש לו הרבה שליחים עלומים. לצידו נעמי, אשת חיל חרוצה, שגידלה ומגדלת ילדים לתפארת. הבית שוקק אהבה וחמימות של בית יהודי שורשי אשר אלה מבחוץ נהנים להתארח בו, ואלה שבפנים לא מוכנים לוותר עליו. המקרר תמיד מלא - ברוך השם - והניחוח המשכר של התבשילים של אם הבנים שמחה, בין בחול, בין בשבת, נסחפים עד למדשאה בחצר.

תודה לקב"ה, תודה מעומק הלב. כולם בריאים, כולם נבונים, הודו לה'... כי לעולם חסדו.

ובועז אכן הודה לבוראו. הוא הקפיד על קלה כבחמורה, למד מדי יום בכולל ערב, שקד על תלמודו, ומדי שבת אף העביר בעצמו שיעור הלכה, מוסר ופרשת השבוע, שהכל נהנים להאזין לו בשקיקה.

כולם אוהבים את בועז, ובוועז אוהב את כולם. עד החולשה. אחר כך הבדיקות. ו... "הבשורה".

הבית עבר טלטלה עזה. אך בועז, איש אמיץ, שלווה נסוכה על פניו, וחופניים של אמונה על לשונו.

לרופאים יש תאוריות משלהם, אבל התאוריות של היהודים המאמינים מדור דור, אלו שנטועים בחצרות אלוקים, היושבים בבית השם, עשויים מריקמה אחרת.

הם יודעים שהעולם הגשמי החומרי מונהג על פי חוקי הטבע הפשוטים, הנראים לעין, אבל בעצם, לאמיתו של דבר, עמוק עמוק בתוך החומר טמונה הרוחניות האלוקית, המניעה את גלגלי הבריאה כולה, והיא נסתרת ורחיבה, עלומה וסתומה.

הרופאים מנהלים שיג ושיח עם התאים החולים, עם הדם המקולקל. הם פועלים על פי נוסחאות מתמטיות של מינוס מול פלוס, חומצה מול ויטמין, אקמול מול חום גבוה. נכון, הסיסטמה שלהם לא תמיד מצליחה, יש המון הפתעות ויאושים בדרך, אבל כך הם למדו בפקולטה, ואת מה שהם למדו הם מיישמים, ושלא יבואו אליהם בטענות.

באמת, אף אחד לא בא אליהם בטענות. הם, הרופאים, רכובים על הכירכרה החומרית, התרופתית, המחקרית, האקדמית ושם הם כנראה יישארו.

ידידו הקרוב של בועז, עוד מימי נעוריהם, פנחס, ידע שעל רופאים אסור לסמוך, גם אם צריך וחובה לנהוג על פי